

Brinkhorst

optimale inzet te komen. Na afloop van dat overleg zal ik met de primaire sector, de veevoedersector, de slachterijen en de destructor in overleg treden. Uiteraard zal ik de Kamer over de uitkomsten berichten.

De tweede motie van de heer Atsma handelt over de vraag of wij een heffing op vlees kunnen betalen. Mijn reactie daarop is de volgende. Het is evident dat de kosten van de door de EU opgelegde maatregel aanzienlijk zijn, terwijl men zich voornamelijk op volksgezondheidsredenen baseert. Nogmaals, wij spreken hierover morgen in het kabinet. Wij dienen onderscheid te maken tussen de structurele kosten op langere termijn die naar mijn gevoelens gevolgen hebben voor de sector als geheel – die kosten hebben te maken met de omstandigheden waaronder er wordt geproduceerd – en de directe oplossing voor de korte termijn, in het kader waarvan een overheidsverantwoordelijkheid geldt. Over de wijze waarop hieraan inhoud zal worden gegeven, heb ik al het een en ander gezegd. Nogmaals, ik zal u op zo kort mogelijke termijn op de hoogte stellen van de besluiten van het kabinet. De invoering van een systeem van heffingen op vlees, waarop in de motie wordt bedoeld, is een maatregel die niet zomaar kan worden ingevoerd. Hier zitten vele haken en ogen aan. Een dergelijk onderwerp is al verschillende malen onderzocht en de conclusie is steeds afgewezen. Het komt neer op de vraag omtrent concurrentievervalsing waarbij het om Nederlands en Europees vlees gaat. Verder is er sprake van een handelspolitieke dimensie. Hoe moet bijvoorbeeld Argentijns vlees worden behandeld? Vlees uit derde landen valt onder het GATT-regime en de tarieven zijn op dat punt geconsolideerd. Kortgeleden is in Frankrijk een poging gedaan om een heffing op vlees in te voeren. De Commissie heeft dat onlangs tot parafiscale maatregel verklaard en op die grond is een dergelijke heffing verboden. Kortom, het dictum van de motie biedt weinig perspectief. De Kamer kent mij; ik wil graag meewerken aan oplossingen, maar ik hoop dat ik op dit punt begrip ontmoet als ik zeg dat deze weg onbegaanbaar is. Tegen die achtergrond moet ik u aanvaarding van deze motie ontraden. Nogmaals, de regering wil graag meewerken om te trachten die structurele basis,

waarover terecht gesproken wordt, en de noodzaak voor de consument om voor gezond vlees een redelijke prijs te betalen, te ondersteunen, maar dit dictum geeft Europees-rechtelijk en nationaal-rechtelijk allerlei problemen.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, later op de dag over de moties te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is het debat naar aanleiding van een algemeen overleg op 13 december 2000 over de **Cultuurnota 2001-2004**.

□

Mevrouw **Visser-van Doorn** (CDA): Voorzitter! In het algemeen overleg van gisteren over de moties naar aanleiding van de Cultuurnota is duidelijk gebleken dat de staatssecretaris de motie op stuk nr. 25 niet uitvoert. Behalve de CDA-fractie hebben ook de PvdA, de VVD, D66, de SP en GroenLinks tijdens dat algemeen overleg aangegeven dat ingediende moties moeten worden uitgevoerd.

De CDA-fractie wil hierbij een motie indienen die is medeondertekend door de SP-fractie. Verder merk ik op dat mijn fractie geen behoefte heeft aan politieke trucs om het gezicht te redden van coalitiepartijen. Wij zullen dan ook geen steun verlenen aan vervangende moties.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

verzoekt de regering om motie nr. 25 op Kamerstuk 27432 van het Kamerlid Visser-van Doorn betreffende de Cultuurnota uit te voeren, en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Visser-van Doorn en Van Bommel. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 27 (27432).

□

Staatssecretaris **Van der Ploeg**: Voorzitter! Ik heb begrip voor de duidelijke lijn van mevrouw Visser. Zij zegt dat het haar motie is die ik niet uitvoer. De motie vraagt een bedrag van 1,3 mln. aan De Appel toe te kennen. Het kabinet wil geen uitvoering aan die wens geven. Ik heb hiervoor principiële redenen gegeven, maar ook pragmatische redenen spelen een rol. Waar moet het geld vandaan komen? Ik zou dan ergens anders 1,3 mln. af moeten halen. Ik moet dan ook aanvaarding van de nieuwe motie ontraden. Ik voeg hieraan toe dat het regionale aspect dat de leden Visser-van Doorn en Belinfante op de agenda hebben geplaatst, zeer zeker mijn aandacht heeft. Ik wijs op de plannen voor het cultuurbereik. Er zijn ook andere regio's, behalve Den Haag, waar het wat minder is. Dit onderwerp komt zeker de komende jaren terug. Meer specifiek op het theaterbestel heb ik een evaluatie aangekondigd over twee jaar. Daarbij wordt ook gekeken naar de situatie in het oosten alsmede naar de situatie in Den Haag. Gehoord het debat van gisteren wil ik voorstellen die evaluatie naar voren te halen. Wij zullen proberen of reeds binnen een jaar een flink stuk van die evaluatie klaar kan zijn.

Mevrouw **Halsema** (GroenLinks): Ik hoor de staatssecretaris nu een nieuwe toezegging doen. Ik neem aan dat die niet in de plaats komt van de eerdere toezegging voor een onafhankelijke evaluatie waarover de Kamer nog bericht wordt.

Staatssecretaris **Van der Ploeg**: Mevrouw Halsema heeft het nu over een ander onderwerp, namelijk de evaluatie van de systematiek van de Cultuurnota. Ik heb toegezegd dat daarover een onafhankelijke evaluatie zal plaatsvinden.

De toezegging die ik nu doe, betreft specifiek het theater. Daarbij is ook sprake van bepaalde onafhankelijkheid. In de stukken staat tot nu toe dat die evaluatie over twee jaar zal plaatsvinden. Omdat er echter zoveel over te doen geweest is, wil ik proberen die evaluatie zoveel mogelijk naar voren te halen zonder de zorgvuldigheid in gevaar te brengen.

Mevrouw **Visser-van Doorn** (CDA):

Van der Ploeg

Er is Kamerbreed een motie-Melkert/De Graaf aangenomen waarin staat dat het huidige budget voor kunst en cultuur structureel verhoogd zal worden. Naar mijn beleving was dat bij de Voorjaarsnota

Staatssecretaris **Van der Ploeg**: Voorzitter! De motie van de heer De Graaf betrof de Najaarsnota. Daarbij is voor monumenten 60 mln. beschikbaar gekomen en 30 mln. voor e-culture. Over de precieze invulling daarvan zult u nog nader worden bericht, maar dat betreft een incidentele dekking, zoals dat altijd het geval is bij de Najaarsnota.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, later op de dag over de motie te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is het debat naar aanleiding van een algemeen overleg op 7 december 2000 over de **JBZ-raad**.

□

De heer **Van Oven** (PvdA): Voorzitter! Wij hebben deze week even gesproken over de JBZ-raad en met name over de ontwerprichtlijn betreffende de verwijdering van derdelanders. Die is op 30 november in de JBZ-raad behandeld. Toen is geen formele besluitvorming aan de orde geweest, maar wel een politiek akkoord gesloten. De Nederlandse regering heeft daarbij een voorbehoud gemaakt in verband met het ontbreken van toestemming van het parlement. Het gaat hierbij om de doorwerking van de verwijderingsbeslissingen van andere lidstaten. Volgens het voorgestelde systeem zou de verwijderingsbeslissing van een andere lidstaat de staat van verblijf vrijwel zonder meer een titel tot uitzetting verschaffen. Het Franse voorzitterschap heeft hiertoe het initiatief genomen. Dat initiatief is pas eind juni binnengekomen en is er dus wel erg snel doorheen gegaan. Het kwam niet voor op het scorebord van de Europese Commissie. Vergelijken met de regeling die nu in de uitvoeringsovereenkomst van het Verdrag van Schengen vastligt, is sprake van een achteruitgang. Met die regeling is in

ieder geval nog sprake van een afweging van de belangen van de staat en die van de derdelander. Er is erg veel tegen de achteruitgang.

In de eerste plaats worden vrijwel geen gemeenschappelijke ondercriteria genoemd. Er is geen strafrechtelijke veroordeling nodig. Het vermoeden dat strafbare feiten zijn gepleegd, kan voldoende zijn, zelfs aanwijzingen voor het overwegen van het begaan van strafbare feiten. Er is dus een heel lage drempel. Overtreding van een vreemdelingenbesluit kan al voldoende basis zijn voor een verwijderingsbeslissing.

In de tweede plaats wordt geen verschil gemaakt tussen legalen en illegalen. Ook de duur van het legaal verblijf is geen criterium. Daarmee staat de regeling haaks op de conclusie van Tampere. Daarin wordt benadrukt dat de positie van derdelanders juist moet worden versterkt. Ik wijs erop dat alleen een negatieve titel telt. Dus alleen de weigering of de intrekking van een verblijfsvergunning werkt door in andere lidstaten, terwijl een ander belangrijk na te streven onderdeel van het Europese asiel- en migratiebeleid, de erkenning van de wederzijdse titels, er geen complement van is.

Beroep moet kunnen worden ingesteld, maar schorsing is niet voorzien. Verder is er geen instemming van het Europees Parlement. Dat is nog niet tot een conclusie gekomen. Integendeel! De regeling komt daar nog op de agenda, waarschijnlijk in januari. De meest betrokken commissie heeft zich al zeer negatief over de richtlijn uitgelaten en het voorzitterschap verzocht het in te trekken.

In het voorjaar volgt nog een policy paper van de Commissie, dat waarschijnlijk veel omvattender zal zijn en ook dit terrein zal coveren. Er moet van worden uitgegaan dat men tot heel andere voorstellen zal komen. Daarom hebben verschillende partijen tijdens het voorbereidend algemeen overleg bezwaar tegen deze richtlijn gemaakt. Zij hebben dat ook gedaan tijdens het overleg dat wij nadien hebben gehad. Daarom wil ik nu, mede namens de leden Hoekema en Halsema, een motie indienen.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

gezien de ontwerprichtlijn van de Raad van ministers van de EU betreffende de onderlinge erkenning van besluiten inzake de verwijdering van onderdanen van derde landen;

overwegende, dat met deze ontwerprichtlijn kennelijk beoogd wordt te komen tot een geharmoniseerd systeem van verwijdering van derdelanders van het grondgebied van de Europese Unie;

overwegende, dat in de richtlijn geen heldere criteria zijn geformuleerd om als grondslag te dienen voor eenduidige verwijderingsregels in de verschillende lidstaten;

overwegende, dat bovendien geen verschil wordt gemaakt tussen de positie van legale en illegale derdelanders en de richtlijn daarom haaks staat op het in Tampere geformuleerde uitgangspunt dat de positie van legale derdelanders in de Europese Unie behoort te worden versterkt;

overwegende voorts, dat geen enkele relatie wordt gelegd tussen de duur van het verblijf van een derdelander en de ernst van het strafbare feit waarvan een te verwijderen derdelander verdacht zou kunnen worden;

overwegende, dat het advies van het Europees Parlement met betrekking tot de ontwerprichtlijn nog steeds niet is uitgebracht;

overwegende, dat zo in de Europese Unie niet zozeer een geharmoniseerd verwijderingssysteem ontstaat als wel aan de lidstaten een titel wordt verschaft om inhoudelijk moeilijk te controleren verwijderingsbeslissingen van andere lidstaten uit te voeren;

verzoekt de regering nu niet met een ontwerprichtlijn in deze vorm akkoord te gaan, maar de inhoudelijke besprekingen over dit onderwerp voort te zetten en daarbij met het bovenstaande rekening te houden,